Canon de rugăciune către Sfinţii cuvioşi Neofit şi Meletie de la Mănăstirea Stânișoara
(3 septembrie)

Sfinţii cuvioşi Neofit şi Meletie de la Mănăstirea Stânișoara (3 septembrie):

https://www.academia.edu/44104258/Sfin%C5%A3ii_cuvio%C5%9Fi_Neofit_%C5%9Fi_Meletie_de_la_M%C4%83n%C4%83stirea_St%C3%A2ni%C8%99oara_3_septembrie_

https://archive.org/details/sf.-cuv.-neofit-si-meletie

https://www.slideshare.net/slideshow/sf-cuv-neofit-si-meletie-250509566/250509566

***

Materiale despre Sfinţii cuvioşi Neofit şi Meletie de la Mănăstirea Stânișoara:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Neofit-%C5%9Fi-Meletie-de-la-M%C4%83n-St%C3%A2ni%C8%99oara

https://archive.org/details/@steaemy?query=Neofit+%C8%99i+Meletie

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Neofit+%C8%99i+Meletie+

&&&

Troparul Sfinților cuvioşi Neofit şi Meletie, glasul 1: De Dumnezeu iubitorilor părinţi, suindu-vă în munţii faptelor bune, locaşuri Preasfântului Duh v-aţi arătat şi acum ca făclia în sfeşnic luminaţi în lume, cuvioşilor Neofit şi Meletie; rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre!

Cântarea întâi

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, israiliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Cu razele credinţei străluceşti în toată lumea din munţii virtuţilor şi de întunericul păcatelor ne izbăveşti, cuvioase părinte Neofit, de Dumnezeu purtătorule.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

De harul curăţiei te-ai învrednicit, cuvioase părinte Meletie, şi cu înfrânarea te-ai împodobit, născându-ţi fii virtuţile, ajungând ca un înger în trup, de Dumnezeu purtătorule.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Viaţă pustnicească aţi dorit, cuprinşi fiind de dragostea lui Dumnezeu, şi asemeni îngerilor viețuind, ca nişte vulturi aţi zburat către cereştile bunătăți, cuvioşilor părinţi, spre locașurile cele de sus.

A Născătoarei de Dumnezeu

Sub milostivirea ta scăpăm, de Dumnezeu Născătoare, noi, robii tăi. De osânda focului celui nestins ne mântuieşte cu darul tău, şi din chinul ce va să fie izbăveşte-ne.

Catavasiile Crucii: Cruce însemnând Moise, de-a dreptul cu toiagul Marea Roşie a despărţit-o lui Israel, cel ce pedestru a trecut-o. Iar de-a curmeziş lovind marea, a împreunat-o împotriva carelor lui Faraon, deasupra scriind nebiruita armă. Pentru aceea să-I cântăm lui Hristos, Dumnezeului nostru, că S-a prea mărit.

Cântarea a III-a

Irmos: Doamne, cel ce ai făcut cele de deasupra Crugului Ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Sihaştrii Tăi, Doamne, s-au nevoit în peşterile Coziei, cinstind crucea şi pătimirea Ta cea de viaţă izvorâtoare, Învierea Ta primind şi pregustând cereasca Ta Împărăţie, Bunule.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Biserica astăzi te-a numit făclie a sihaştrilor mult luminoasă, cuvioase părinte Neofit, că minunat străluceşti cu harul tău credincioşilor. Şi la cer mutându-te, luminezi ca soarele, alungând întunericul demonilor.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

În inima ta, cuvioase părinte Meletie, Preasfântul Duh odihnindu-Se ca într-o carte, scris-a în aceasta nepătimirea desăvârşirii, înălţimea dragostei şi puterea harului.

A Născătoarei de Dumnezeu

Dumnezeiescul veşmânt l-am lepădat, o, Maică a lui Dumnezeu, şi ne-am stricat biserica trupului, întru durere fiind înfăşuraţi, noi, netrebnicii robii tăi, deci, te rugăm, cu acoperământul tău cel sfânt ne acoperă goliciunea sufletelor noastre.

Sedelne, glasul al 3-lea:

Podobie: Pentru mărturisirea...

Privegherile de toată noaptea, rugăciunile neîncetate și postirea cea aspră le-ați săvârșit din dorul vostru nestins către Dumnezeu, ca să fiți vase alese ale slavei Lui; cuvioşi părinți Neofit şi Meletie, rugați-L pe Hristos pentru noi pururea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei), *asemenea*

Maica lui Hristos, nădejdea noastră, acoperământ fii totdeauna celor ce sunt de necazuri împovărați, că îndrăznire spre Domnul ai pururea, ca una ce L-ai născut pe pământ cu trup. Pe Acesta roagă-L să ne ierte păcatele, ca vrednici să fim noi Împărăției Lui.

Cântarea a IV-a

Irmos: Auzit-am, Dumnezeule, auzul Tău şi m-am temut; înţeles-am lucrurile Tale, grăia proorocul şi am proslăvit puterea Ta.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

La chipul zidit de Dumnezeu întorcându-te, asemănarea dumnezeiască ai primit, cuvioase părinte Neofit, şi trupul rob duhului l-ai arătat cu închinarea în Duhul Sfânt, păstrând cu sfinţenie adevărul Ortodoxiei.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Arsura patimilor din suflet scoţându-o cu rugăciunea şi cu postul, otrava şarpelui ai stins şi oastea vrăjmaşului ai biruit-o cu suflările Duhului, cuvioase părinte Meletie.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Înfrumuseţaţi fiind cu chipul Stăpânului şi luminând pe credincioşi, cuvioşilor părinţi, cinstita Biserică s-a arătat acum, cu al sihaştrilor chip îmbrăcându-se.

A Născătoarei de Dumnezeu

În moarte sufletească adormind eu şi în mormântul deznădejdii zăcând acum neîndreptat, dă-mi mână de ajutor, Fecioară Maică, Stăpâna mea, ca la viaţă sculându-mă, să te laud cu cetele pustnicilor.

Cântarea a V-a

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt, pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Arătându-vă locaşuri ale Preasfintei Treimi, cuvioşilor părinţi Meletie şi Neofit, viețuire cerească ați dobândit, fericiţilor, și luminaţi acum pe credincioşi cu daruri felurite, de Dumnezeu iubitorilor!

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Într-aripându-vă la suflet cu dragostea lui Dumnezeu, aţi lepădat toată grija lumească, fericiţilor, şi în peşteri nevoindu-vă, pe piatra credinţei v-aţi întărit, cuvioşilor.

Piatra cea din capul unghiului, Mântuitorule, cuvioşii în pustie aflându-Te, temelie tare şi nesurpată pe ea s-au zidit ca altare vii, întărite-n veac.

A Născătoarei de Dumnezeu

Isaie dănţuieşte şi spune-i Fecioarei, strigând: Tu vei naşte Fiu pe Emanuel, Dumnezeu şi Om, din adâncul iadului scoţând pe cei ce cu credinţă te fericesc, lăudându-te.

Cântarea a VI-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăţilor; căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Ca în ceruri locuind în Munţii Coziei, cuvioşilor părinţi Neofit şi Meletie, aţi îmblânzit pornirile trupului, despătimindu-vă, iar acum și noi să ne luminăm cu strălucirea Duhului.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Făcând rugăciuni şi privegheri în adâncul peşterii, cuvioase părinte Meletie, cu puterea Mântuitorului Hristos, apă din stâncă ai izvorât, deci şi acum spală întinăciunea sufletelor noastre, cu rugăciunile tale.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Îmblânzit-aţi fiarele cele sălbatice din Sihăstria Coziei, iubitorilor de Dumnezeu părinţi, chipul cel dintâi al lui Adam din Rai dobândindu-l, cu sfinţitele voastre rugăciuni.

A Născătoarei de Dumnezeu

Să nu mă lipseşti pe mine, Stăpână Fecioară, de acoperământul tău, nici de darul tău să nu mă opreşti, ci dă-mi, prea curată, să slăvesc în viaţa mea dumnezeiască milostivirea ta.

Condac, glas al 8-lea:

Podobie: Apărătoarei Doamne, pentru biruinţă, mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

Lumina cea negrăită în inimi primindu-o, în munte v-aţi nevoit pentru dragostea Domnului și cununa răsplătirilor în ceruri ați primit. Iar noi laudă vă aducem, Sfinților cuvioși părinţi Neofit şi Meletie, strigând: Bucuraţi-vă, întărirea sihaştrilor şi slava creştinilor!

Icos: Cu ce graiuri de laudă vom încununa pe cuvioșii părinţi Neofit şi Meletie? Sau cine va putea să prea mărească, după cuviinţă, pe cei ce s-au făcut, cu darul Duhului Sfânt, îngeri în trup? Dar, chemând în ajutor mijlocirea lor cea cu bună îndrăznire către Preasfânta Treime, cutezăm a-i vesti tuturor pe aceştia, care de daruri duhovnicești s-au învrednicit, ca pe adevăraţi învăţători iscusiți ai nevoințelor nepătimirii. Aceştia nu prin cuvinte, ci prin pilda vieții lor au învățat pe toți să

se roage fără încetare și, întru smerenie, să împlinească fără lenevire poruncile Mântuitorului Hristos. Deci, cu bucurie să strigăm purtătorilor de Duh părinţi: Bucuraţi-vă, întărirea sihaştrilor şi slava creştinilor!

Cântarea a VII-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon, oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Dar de minuni te-ai adeverit a fi, cuvioase părinte Neofit, cu puterea Duhului Sfânt, iar acum cu raza harului mintea luminându-ne, neîncetat cântăm Domnului: Dumnezeul părinţilor noştri, binecuvântat ești!

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Neîncetat din izvorul cel sfânt al Mântuitorului ne mijloceşti tămăduiri, cuvioase părinte Meletie. Pentru aceasta, luând har peste har, cântăm bucurându-ne: Dumnezeul părinţilor noştri, binecuvântat ești!

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Trup muritor având, fericiţilor Meletie şi Neofit, cu înfrânarea l-aţi topit prin lucrarea Duhului Sfânt, şi harul Învierii Domnului pregustându-l, în Mântuitorul Hristos v-aţi îmbrăcat, dumnezeieştilor pustnici din sihăstriile Coziei.

A Născătoarei de Dumnezeu

Ceea ce eşti nădejdea creştinilor şi ajutorul tuturor, Născătoare de Dumnezeu, trimite mila ta spre noi, că pierim neîndreptaţi, şi cu mijlocirea ta du-ne către mântuire, ca să-ţi strigăm, prea curată Fecioară: Bucură-te!

Cântarea a VIII-a

Irmos: Pe Împăratul Ceresc, pe care Îl laudă Oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Adunarea pustnicilor, în ceruri, dănţuiește întru fericirea nesfârşită a Sfinţilor Tăi, Dumnezeule. Şi cu ceata Sfinţilor Îngeri cântare prea vrednică aduce, binecuvântându-Te pe Tine totdeauna!

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Legătura sfințeniei păstrând cu părinţii din sihăstria Stânişoarei, cuvioşilor Meletie şi Neofit, în munte prin înfrânare Stăpânului Hristos v-aţi logodit. Astfel, desfătarea cea din Eden aţi gustat-o în taină, primind hrana cerească a Duhului.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Tămăduieşte-mi bolile trupului şi ale sufletului, Sfinte părinte Neofit, ca unul ce ai luat har de la Domnul Dumnezeu, şi vindecă-mi patimile inimii mele, uşurându-mi cumplita durere a sufletului.

A Născătoarei de Dumnezeu

Cu suspine amare, eu, cel întinat în multe păcate, te rog, Mireasă dumnezeiască, la limanul mântuirii îndreptează-mă, curăţindu-mi mintea şi trupul de gânduri necurate, Stăpână, ceea ce eşti singură Fecioară şi Maică a Mântuitorului.

Cântarea a IX-a

Irmos: Cu adevărat te mărturisim pe tine Născătoare de Dumnezeu noi cei mântuiţi prin tine, Fecioară curată, împreună cu Cetele cele fără de trup, mărindu-te pe tine.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Dumnezeu ne-a dăruit cinstitele tale moaşte, cuvioase părinte Neofit, ca pe un odor de mare preţ, din care astăzi harul se revarsă spre toată făptura, pentru aceasta toţi te cinstim în cântări, lăudând pe Preasfânta Treime.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Cel ce ai ajuns la smerenia desăvârşită şi pe munte te-ai urcat cu binecuvântare, părinte Meletie, iar aici genunchii ţi-ai plecat cu închinarea în duh şi adevăr, roagăte Mântuitorului Hristos să ne curăţească de păcate.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Intrat-aţi în bucuria Stăpânului, vrednicilor lucrători ai viei Mântuitorului Hristos, şi slugi credincioase ale Domnului v-aţi făcut, că şi greutatea zilei purtându-o fără de lenevire, talanţii i-aţi înmulţit.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Fără de prihană ai născut pe Fiul Celui preaînalt, prea lăudată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, iar pe cuvioşii părinţi Meletie şi Neofit din sihăstria Stânişoarei i-ai arătat făclii prea luminoase ale Bisericii lui Dumnezeu.

Luminânda, glasul al 3-lea:

Podobie: Cu duhul în biserică...

În dragostea lui Dumnezeu vieţuind şi cu haina de nuntă a Mirelui în munte îmbrăcându-vă, cuvioşilor pustnici Neofit şi Meletie, aţi dobândit înfierea cea de sus a Duhului. Pentru aceasta, revărsaţi şi peste noi cunoştinţa Domnului, de Dumnezeu iubitorilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei), *asemenea*

Tu te-ai făcut locaș sfințit, prea curată Fecioară, primind în pântecele tău pe Dumnezeu Cuvântul, prin adumbrirea Duhului și vrerea Părintelui. Pentru aceasta, Preasfântă Maică a lui Dumnezeu, fă-ne vrednici și pe noi a fi locașuri Treimii.

Sinaxar

Întru această lună, septembrie, în ziua a treia, săvârșim pomenirea Sfinților cuvioşi părinţi Neofit şi Meletie, de la Mănăstirea Stânişoara.

În munții din preajma Mănăstirii Cozia, aflată pe valea Oltului, s-au nevoit mulţi sihaștri iubitori de Dumnezeu, atât înainte de zidirea sfântului locaș de către fericitul întru pomenire domnitor Mircea cel bătrân (cel mare) al Ţării Româneşti, cât și după aceea.

Printre cei mai cunoscuți pustnici ai locului au fost cei șase monahi de la Cozia care, în preajma anului 1600, s-au retras dincolo de Olt. Dintre ei cunoaștem cu nu-

mele pe cuvioșii Daniil duhovnicul și Misail, ucenicul său, care s-au așezat la poalele Muntelui Cozia și au întemeiat Schitul Turnu, precum și pe cuvioșii Neofit și Meletie, pe care îi prăznuim astăzi. Ei au sihăstrit mai sus, în Muntele numit Sălbaticul, iar ucenicii lor au întemeiat Schitul Stânișoara.

***

Sfântul cuvios Neofit s-a născut în veacul al XVI-lea din părinţi creştini ortodocşi, cu frică de Dumnezeu şi cu evlavie sfântă. De tânăr a primit chipul îngeresc al călugăriei în Mănăstirea Cozia şi, după mai mulți ani de ascultare smerită în obște, dorind viaţă desăvârșită, a primit binecuvântarea stareţului său să meargă în pustnicie. Astfel, şi-a săpat o chilie în partea de apus a muntelui numit Sălbaticul şi acolo s-a nevoit singur în aspre osteneli şi în neîncetată rugăciune, primind după o vreme tunderea în marea schimă călugărească.

Toată săptămâna postea şi se ruga în peşteră, iar din când în când, în Duminici și sărbători, cobora la sihăstria de la Turnu, se spovedea la cuviosul Daniil duhovnicul, apoi, la Sfânta Liturghie, se împărtăşea cu Sfântul Trup şi Sânge al Mântuitorului nostru Hristos.

Fiind lucrător încercat al rugăciunii neîncetate, acest fericit, mare nevoitor şi iubitor de Dumnezeu, după ce s-a dăruit cu totul vieţii pustniceşti și a ajuns pe înalte trepte de sfințenie, a primit de la Duhul Sfânt darul lacrimilor și al mijlocirii pentru întreaga lume.

După 30 de ani, trăiţi în sălbăticia locurilor, unde a suferit asprimea iernilor „în sărăcie şi golătate", răbdând grele ispite de la diavoli, şi-a dat sufletul în mâinile Domnului acolo în peşteră, neştiut de nimeni.

Trupul său răposat a fost descoperit de un călugăr de la Mănăstirea Cozia, care era rânduit să ducă mâncare pustnicilor. El a luat trupul sfântului şi l-a adus la mănăstire să-l îngroape. Dar noaptea fericitul Neofit i s-a arătat în vis şi l-a certat, poruncindu-i să-i ducă trupul înapoi în peşteră. Tot în această noapte cuviosul s-a arătat şi stareţului, îndemnându-l să aşeze la locul său de nevoință sfântul său trup. A doua zi de dimineaţă, călugărul a luat cinstitul trup al cuviosului şi împreună cu un alt monah, le-a dus în peştera lui, în muntele Sălbaticul.

Ajungând aici, unul dintre călugări, supărat de osteneala pe care o făcuse, a zis: „Cu urşii ai trăit, cu urşii să rămâi!" Pentru aceste vorbe lipsite de evlavie a fost însă pedepsit îndată, întorcându-i-se capul spre spate. Atunci, cu vaiete mari a coborât la mănăstire, mărturisindu-şi păcatul. Părinţii, împreună cu stareţul mănăstirii,

s-au rugat cuviosului Neofit să ierte pe cel păcătos şi acesta s-a vindecat îndată. În felul acesta a prea mărit Dumnezeu pe plăcutul său, arătându-l înaintea tuturor făcător de minuni şi tămăduitor.

Vestea aceasta s-a răspândit curând, mai ales în satele de prin apropiere, încât mulţi credincioşi îşi îndreptau paşii spre peştera lui unde se închinau și primeau mângâiere sufletească și vindecare de boli.

Moaştele Sfântului Neofit se păstrează astăzi în biserica Mănăstirii Stânişoara, unde mulțime de bine credincioși creștini primesc ajutor, fiind izbăviți de patimi sufletești, de necazuri și de boli, iar peştera unde s-a nevoit cuviosul este și astăzi loc de pelerinaj.

***

Sfântul cuvios Meletie a trăit în sihăstria Stânişoarei la cumpăna veacurilor al XVI-lea și al XVII-lea. Se crede că era de loc dintr-un sat aflat în preajma Mănăstirii Cozia, unde a şi intrat ca viețuitor din fragedă vârstă. Aici s-a nevoit în post şi rugăciune până în ziua în care, la rugăminţile lui, stareţul său i-a dat binecuvântare să meargă la părinţii sihaştrii şi să se nevoiască dincolo de Olt.

Cuviosul și-a săpat o peșteră în partea de sud a Muntelui Sălbaticul, munte în care se nevoia și pustnicul Neofit. Acolo a rămas fericitul, a primit marea schimă și s-a ostenit vreme de peste 40 de ani, slăvind neîncetat pe Dumnezeu şi păzindu-şi mintea curată de cugetele cele rele.

Ostenelile lui erau nenumărate: lacrimi, suspine, metanii, postiri, privegheri şi lupte împotriva duhurilor necurate. Șase zile se nevoia în chilia pe care și-o săpase în peşteră, iar duminica mergea la cuviosul Daniil, duhovnicul de la Turnu, şi primea Sfânta Împărtăşanie.

Zilnic îşi aducea apă cu ulciorul de departe, ca să se ostenească mai mult şi, în acelaşi timp, să se roage şi mai mult.

La bătrâneţe, însă, nemaiputând coborî din peşteră cale îndepărtată, s-a rugat lui Dumnezeu şi prin grija Maicii Domnului a izvorât un izvor de apă chiar înaintea peşterii sale, care curge şi astăzi, fiind numit: „izvorul lui Meletie”.

Astfel, Dumnezeu l-a slăvit prin darul minunilor, al tămăduirilor și al mângâierii sufletelor întristate, încât cuviosul a ajuns să fie cunoscut pentru sfințenia sa.

După îndelungate nevoinţe, ajungând la adânci bătrâneţi, şi-a încredinţat sufletul lui Dumnezeu.

O parte din cinstitele sale moaşte, care au odihnit vreme îndelungată în peşteră, au fost mai târziu împărţite de credincioşi, iar peştera este loc de închinare până astă-zi.

Viaţa şi nevoinţele cuvioşilor Neofit și Meletie îi arată a fi prea măriți de Duhul Sfânt și moştenitori ai Împărăţiei Cerurilor, ca purtători de daruri duhovniceşti şi rugători înaintea lui Dumnezeu pentru sufletele noastre.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române i-a canonizat în anul 2016, rânduindu-le zi de pomenire la data de 3 septembrie.

Pentru ale lor sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.